

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Benevolentiae spontaneæ studiosissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

tate prodibat, dicere solitus; Societatis operarium cum in cubiculo delitescit, debere in lucem protrahi desiderio procurandæ alienæ salutis; cum verò iam prodijt ad opem animis proximorum impendendam, debere rursus reuocari desiderio cubiculi, ne scilicet diuturniore solitudine torpeat, aut effusâ nimium consuetudine elanguescat. Reperiunturque crebrò in schedulis eius scriptis hæc repetita verba: *Amabo cellam.* Quoties eiusdem sui cubiculi contubernalis in cubiculum reuertebatur, perpetuò erectus in pedes aperto eum capite salutabat. Numquam ipse in cubiculum redibat, nisi expresso Crucis signo, lustralique aspersus aquâ, & breui de genibus oratione dictâ. Quamdiu intrò in cubiculo versabatur, mensæ adstans, aut assidens, tantâ degebat quiete, vt numquam vel momento grauis fuerit contubernali; cui, quoties quid se velle diceret, Latinè ex præscripto semper respondebat.

Cum semel ei contubernalis suus dixisset, licere sibi de Rectoris auctoritate cum eo dubitationes suas Philosophicas per diem conferre, ipse deinceps prior eum admonere, perinde ac sua utilitas ageretur. Si verò focij sui valetudo fuisset morbulo aliquo tentata, Ioannes biduo triduoque lectum eius sternere, officiaque omnia deferre. Tam illustria

Amor solitudinis sollicitudine sanctorum mixtus.

Qualis in cubiculo.

Beneuolentia spontanea studij.

virtutum documenta edebat suis illis eiusdem secum cubiculi habitatoribus, ut cum fortè aliquando (vti fit) contubernij superior statuisset Adolescentulum quemdam, qui Ioanni adhabitabat, in aliud immigrare cubiculum, tanto ille gemitu dolorem suum est testatus, ut è re esse iudicatum sit, non dirimere tam vtilem charamque societatem; adeò se præstantibus virtutum incitamentis spoliatum iri per eius absentiam querebatur, cuius in eodem cubiculo præsentia inflammari se non secus atque Angeli cuiusdam conspectu assererat. Enitebat in eius cubiculo quidam paupertinæ inopiæ splendor: nec librum, nec rem vllam non necessariam apud se habebat; quin palimpsesti cuiusdam gypsatas tabellas, tamquam superfluas, domus Ministro restituebat.

*Cubiculi
paupertas.*

*Rebus omnibus se
spoliat.*

E Belgio Romam profectus, cingulum visum sibi aliquantò quàm aliorum præstantius, vestium curatorum seruandum dedit, sumpto alio viliore. Imaginibus quoque, quas bono numero (vt discedenti datae erant) attulerat, se abdicauit; ijs solùm retentis quibus illi sua nomina inscripserant, qui preces eius flagitabant: atque his quoque, cum rogaretur, haud grauatè se nudauit: quin omnes deinde vel è Belgio, vel à ciuibus suis dono acceptas, Rectori offerebat, eiusque ad ostium,